

Χαιρετισμοί εις την Υπεραγίαν Θεοτόκον την Παντάνασσα

Κοντάκιον· Ἦχος πλ. δ΄. Τό προσταχθέν.

Τῆ ἱερά καί φωτοφόρῳ σου εἰκόνι, παρεστηκότες οἱ πιστοί μετ' εὐλαβείας, ἀνυμνοῦμεν σε Παντάνασσα, οἱ σοί δοῦλοι· καί δεόμενοι αἰτοῦμεν σε κατάπεμψον, τάς ἰάσεις τοῖς προστρέχουσιν ἰκέταις σου, ὅπως κράζωμεν· Χαῖρε μόνη Παντάνασσα!

ΟΙ ΟΙΚΟΙ

Ἄρχων ὁ τῶν ἀγγέλων οὐρανόθεν κατέπη εἶπεῖν τῇ Παντανάσῃ τό χαῖρε (ἐκ γ΄)· καί σύν τῇ θεοφθόγγῳ αὐτοῦ φωνῇ σαρκούμενόν σε κατιδών Κύριε, ἐβόησε καί ἔπεισε τήν κτίσιν κράζειν πρός αὐτήν τοιαῦτα·

Χαῖρε, τῆς ἀνθρώπων σωτηρίας ἀπαρχή καί αἰτία·

χαῖρε, τῆς φθαρείσης φύσεως ἡ σαφῆς παρηγορία.

Χαῖρε, ὅτι γέγονε διά σου Θεός ἡμῖν·

χαῖρε, πάσης ἀναπλάσεως ἀπαρχῆ καί τό ἀμήν.

Χαῖρε, κτίσεως ἡ ἔννοια εἰς τοῦ Κτίστου τήν βουλήν·

χαῖρε, μόνη ἡ δανείσασα Θεῷ Λόγῳ τήν στολήν.

Χαῖρε, ὑψιστον ἀξίωμα ὑπερβαῖνον πάντα νοῦν·

χαῖρε, ὕψος ἀπροσμέτρητον καί αὐτοῦ τοῦ οὐρανοῦ.

Χαῖρε, Κόρη ἡλιόμορφε, ὑπερτέρα τοῦ φωτός·

χαῖρε, ὅτι τῇ γεννήσει σου πεπλήρωται τοῦ Γενάρχου ὁ σκοπός.

Χαῖρε, ὕψος, βάθος ἄρρητον τῶν χαρίτων ἢ αὐγή·
χαῖρε, καί ἡμῶν τῶν δεομένων σου ἰαμάτων ἢ πηγῆ.

Χαῖρε, μόνη Παντάνασσα.

Βρέφος διά σου ἐγεγόνει ὁ προάναρχος Λόγος, Παρθένε, καί τεχθεῖς ἀπορρήτως ἐκ σοῦ, παρέχει τοῖς τιμῶσι σε τήν ἄφεισιν καί τήν ἴασιν ὡσαύτως δεομένοις σου ἐν τῷ ψάλλειν·

Ἄλληλούια.

Γνωσιν ἄγνωστον ἢ ἀπείρανδρος μαθεῖν ἐλομένη ἐβόησε τῷ λειτουργῷ μετὰ δέους. Ὡς παρθένος ἀγνή, πως γενήσομαι τοῦ Ὑψίστου μήτηρ; ἐρμήνευσον· πρὸς ἣν ὁ Ἄρχῶν ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλήν κραυγάζων οὕτω·

Χαῖρε, βουλής τοῦ Ὑψίστου μύστις·
χαῖρε, κραυγῆς δεομένων ἢ ρύστις.
Χαῖρε, τῶν πενθούντων χαρά καί ἀντίληψις·
χαῖρε, ἀσθενούντων ἰατρός καί ἀνάρρωσις.
Χαῖρε, τῆς καρκίνου μάστιγος ἢ τελεία ωλετήρ·
χαῖρε, πάσης ἄλλης μάστιγος ὁ ἀκοίμητος σωτήρ.
Χαῖρε, κόσμου μόνιμος καί γλυκεία προσφυγή·
χαῖρε, πάσης ἄλλης θλίψεως θετικῆ ἀπαλλαγῆ.
Χαῖρε, μόνη ἐπακούουσα τῶν πενθούντων τοῦ κλαυθοῦ·
χαῖρε, καί τῆς σωτηρίας εἴσοδος ἀμετρήτου ἀριθμοῦ.
Χαῖρε, ἔμβλημα καί στέφανε τῶν πιστῶν Ἀθωνιτῶν·
χαῖρε, μόνη ἀπαλλάξασα καταδίκης τό θνητόν.

Χαῖρε, μόνη Παντάνασσα.

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου ἐπιστάσα σοι Κόρη, ἡγίασε σε ὅλην ὡς εἶδε, καί τήν αὐτοῦ σάρκα παρά σου προσλαβὼν ἀπορρήτως, ὑπέδειξε τοῖς θέλουσι κομίζειν σωτηρίαν, ψάλλειν οὕτως·

Ἄλληλούια.

Ἐλαμψας ἀπορρήτως τῇ ἀγία μορφή σου, ὡς ηὐδόκησας γνωσθῆναι Κόρη, θαυματόβρυτον θείαν μορφήν σου, καί αεννάως τῶν θαυμάτων τήν χάριν παρέχεις τοῖς κραυγάζουσι ταῦτα·

Χαῖρε, ἴαμα καί στήριγμα τῶν πονούντων ἀκριβές·
χαῖρε, σύστημα τῆς πίστεως καί ἐλπίδος ἀρραγές.
Χαῖρε, εἴσοδος τοῖς θέλουσι καί βιοῦσιν εὐσεβῶς·
χαῖρε, θάρρος καί ἀντίληψις τοῖς ἀθλοῦσιν ευσθενῶς.
Χαῖρε, μόνη προξενήσασα σωτηρίαν τοῖς πιστοῖς·
χαῖρε, μόνη ἡ ἀνοίξασα εἴσοδον ἐν οὐρανοῖς.
Χαῖρε, κλιμαξ ἐπουράνιε ἡ εἰσάγουσα βροτούς·
χαῖρε, δρόσος ἡ πηγάζουσα τούς τῆς χάριτος κρουνοὺς.
Χαῖρε, μόνη χαριτοῦσα τῶν Παρθένων τούς χορούς·
χαῖρε, μόνη ἡ γλυκαίνουσα τούς δυστύνους ἡμῶν καιρούς.

Χαῖρε, μόνη Παντάνασσα.

Ζωῶσαι θέλων τόν κόσμον ὁ τοῦ κόσμου πλαστουργός καί Δεσπότης, ἐνώκησε
τῇ μήτρα σου πανάμωμε, ἀπειράνδρω, καί μητέρα τῶν πιστῶν καί μεσίτριαν
ἀναδείξας, ἔπεισε ἀνυμνεῖν σε ἐν τῷ ψάλλειν·

Ἀλληλούια.

Ἦκουσται παρά πάντων τά φρικτά μεγαλεία ἅτινα ἀναβλύζει, Παρθένε, ἡ ἀγία
καί σεπτῇ σου εἰκόν, τά ἰάματα ὡς νάματα προχέουσα αεννάως. Ἡμεῖς δε
τιμῶντες τήν πανίερρον σου ταύτην μορφήν Παντάνασσα, σοί ἐκβοῶμεν.

Χαῖρε, ἰαμάτων κρουνοὺς ἡ προχέουσα·
χαῖρε, τῶν νοσοῦντων τήν ῥῶσιν αεννάως παρέχουσα.
Χαῖρε, μόνη θεραπεύουσα τοῦ καρκίνου τήν πληγὴν·
χαῖρε, ὅτι καί ἡμῖν ἐβράβευσας τήν μορφήν σου ὡς πηγὴν.
Χαῖρε, ὅτι ἤστραψας τῷ προσώπῳ σου, ἀγνῆ·
χαῖρε, ὅτι λέλυται τῶν ἀνθρώπων ἡ ποινή.
Χαῖρε, ὅτι ῥύεται διὰ σου φύσις βροτῶν·
χαῖρε, ὅτι χαίρουσι διὰ σου στίφη πιστῶν.
Χαῖρε, ὕψος, βάθος ἀπειρον τοῖς ἀνθρώπων λογισμοῖς·
χαῖρε, πλάτος τό ἀσύγκριτον τῆς Θεοῦ Λόγου ὁσμῆς.
Χαῖρε, ἔμβλημα θεόπεμπτον τῶν πιστῶν ἱεραρχῶν·
χαῖρε, καύχημα καί σέμνωμα τῶν πρό σου Πατριαρχῶν.

Χαῖρε, μόνη Παντάνασσα.

Θεοφόρον παστάδα τῆς τοῦ Λόγου νυμφεύσεως, Κόρη, ἔγνωμεν σε ὑπερβᾶσαν

τούς ὄρους καί λόγους τῆς φύσεως, ὧς Κεχαριτωμένη, ἀσυγκρίτῳ τρόπῳ καί νόμῳ ὡς Θεοτόκος ἐδίδαξας τούς πάντας ψάλλειν

Ἄλληλούια.

Ἴδόν τάξεις ἀγγέλων ἐν χερσί σου κρατοῦσαν τόν πλάσαντα χειρί τούς ἀνθρώπους καί ὡς Δέσποιναν νοοῦντες σε μόνην εἰ καί δούλην, Κυρία, σεαυτήν κατήγγελλες, ἔσπευσαν τοῖς ὕμνοις θεραπεύσαι καί βοήσαί σοι εὐλογημένη·

Χαῖρε, ἡ τῶν ἀγγέλων ὑπερβᾶσα ἀσυγκρίτως τάς τάξεις·
χαῖρε, τῆς σωτηρίας βλυστάνουσα ἀενάως τάς πράξεις·
Χαῖρε, ἄκουσμα καί λάλημα τό πληροῦν τούς οὐρανοῦς·
χαῖρε, τούς φθαρέντας ἔμπαλιν μεταστρέψασα καινούς·
Χαῖρε, ὅτι ἀπηλλάγημεν τῆς φθοράς οἱ γηγενεῖς·
χαῖρε, ὅτι πέπαυται ἡ τοῦ Ἰδοῦ τυραννίς·
Χαῖρε, μόνιμον σωσίβιον τῆς κοιλάδος τοῦ κλαυθμῶνος·
χαῖρε, μόνιμον ἐξαίρετον τοῦ ἐπιγείου κανόνος·
Χαῖρε, μόνη τῆς ἀγνότητος τό μυρίπνοον δοχεῖον·
χαῖρε, Κόρη ἀειπάρθενε, τό θεόσταλτον βραβεῖον·
Χαῖρε, ἄρωμα τῆς πίστεως καί βραβεῖον ἀρετῆς·
χαῖρε, καύχημα καί στέφανε Θεοτόκε τοῖς πιστοῖς.

Χαῖρε, μόνη Παντάνασσα.

Κήρυκες θεοφόροι καί ποιμένες συνάμα οἱ θεῖοι μαθηταί τοῦ Σωτῆρος, ἐπέστησαν σοι Παρθένε ἀθρόως ὅτε ἐκ γῆς ἀπαίρειν προείλου καί φωνή σιγηρᾷ σε ἀνύμνουν μετά πόθου κράζοντες τό·

Ἄλληλούια.

Λάμψασα σή εἰκόνη, ὧς Παντάνασσα Μῆτερ, ἔδειξας πολυτρόπως τῶν θαυμάτων τήν χάριν ἣν πλουσίως παρέχεις τοῖς νοσοῦσι, ποικίλως ῥῶσιν μεταδιδοῦσα τοῖς ἀνιάτως πάσχουσιν· οἱ ποικίλων δε νόσων ῥυσθέντες ἐβόων πρός σε Θεοτόκε·

Χαῖρε, ἀνόρθωσις τῶν νοσοῦντων·
χαῖρε, παράκλησις τῶν πενθούντων·
Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τήν πλάνην σκορπίσασα·
χαῖρε, τῶν δαιμόνων τόν δόλον συντρίψασα.

Χαῖρε, θάλασσα βυθίσασα τόν ἡμέτερον ἐχθρόν·
χαῖρε, ὕδωρ τό ἀλλόμενον τῶν τοῦ πνεύματος κρουνῶν.
Χαῖρε, πύρινε στῦλε τούς πιστούς ὀδηγοῦσα·
χαῖρε, στήριγμα θεῖον τούς ἀθώους κρατοῦσα.
Χαῖρε, τροφή τοῦ μανά ἀσύγκριτε·
χαῖρε, τρυφῆς ἀγνείας ἀμίμητε.
Χαῖρε, ἡ γῆ τῆς Χριστοῦ Βασιλείας·
χαῖρε, κρηπὶς θείας ἐπαγγελίας.

Χαῖρε, μόνη Παντάνασσα.

Μέλλοντος σου σαρκούσθαι τοῦ Θεοῦ Θεέ Λόγε, αφράστως ἐπεδόθης σαρκίί, ὡς
βρέφος τῷ δικαίῳ Συμεών· ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ ὡς Θεός τέλειος, διόπερ
ἐξεπλάγη σου τήν ἄρρητον σοφίαν κράζων·

Ἀλληλούια.

Νέαν ἔδειξε κτίσιν, ἐμφανίσας σε Κόρη, ἡμῖν τήν μέλλουσαν σε γενέσθαι
μητέρα· ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας νηδύος, ἦν καί φυλάξας ἄφθορον, τό θαῦμα
ἐξιστάμενοι ὑμνοῦμεν σε βοῶντες·

Χαῖρε, τό ἄνθος τῆς παρθενίας·
χαῖρε, τό στέφος τῆς ἀφθορίας.
Χαῖρε, ἀναπλάσεως τύπον προβάλλουσα·
χαῖρε, τῶν αὐλῶν τόν τρόπον διδάσκουσα.
Χαῖρε, μανά θεῖον, ἄφθορον ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί·
χαῖρε, θεῖον καταπέτασμα ὑφ' οὗ σκέπονται πολλοί.
Χαῖρε, ἡ τετοκυῖα ὀδηγόν τοῖς ἀνθρώποις·
χαῖρε, ἡ προσδοκία σταθερά αἰχμαλώτοις.
Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου ἡ μόνη δυσώπησις·
χαῖρε, ἀπείρων ἐνόχων καί παιόντων συγχώρησις.
Χαῖρε, ἐλπίς καί στοργή τῶν γυμνῶν παρρησίας·
χαῖρε, χαρά καί σταθμέ τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Χαῖρε, μόνη Παντάνασσα.

Ξένον τόκον ὀρῶντες οἱ υἱοί τῶν ἀνθρώπων ἐν φόβῳ τόν νοῦν ἐπί Θεόν
μεταθέντες, ἔγνωσαν τοῦ μυστηρίου τήν δύναμιν· εἰς τοῦτο γάρ ὁ Ὑψιστος
επέφανε πρός τό ἐλκύσαι τούς αὐτῷ βοῶντας·

Ἀλληλούια.

Ὅλος ἦν ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς ἐν ὑψίστοις ὁ τούς κάτω ἐλκύσαι ἐλθῶν ἀπερίγραπτος Λόγος· συγκατάβασις γάρ θεϊκή, ἡ κήσις δε παρθενικῆ, ἀκούουσα ὑπό πάντων ταύτα·

Χαῖρε, Θεοῦ τοῦ ἀπείρου χώρα·
χαῖρε, ἀσυλλήπτου μυστηρίου πείρα.
Χαῖρε, πίστεως ἡ εἴσοδος εἰς τόν κόσμον τῆς φθορᾶς·
χαῖρε, μόνη εἴσοδος τοῖς ἀνθρώποις τῆς χαρᾶς.
Χαῖρε, ἴαμα καί βάλσαμον πάσης Πάναγνε πληγῆς·
χαῖρε, ὅλως ἀνουψώσασα τούς φθαρέντας ἀπό γῆς.
Χαῖρε, μόνη ἀποτίσασα τῶν πταιόντων τήν ποινήν·
χαῖρε, ὄντως ἡ ἀνοίξασα τήν αἰώνιον μονήν.
Χαῖρε, δι' ἧς ἐξωφλήθη τοῦ Ἀδάμ ἡ παράβασις·
χαῖρε, δι' ἧς ἐπεδόθη τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.
Χαῖρε, μόνη θεραπεύουσα τὰς ὀδύνας τῶν θνητῶν·
χαῖρε, ἡ ἀντίληψις καί ἐλπίς ἡ τῶν πιστῶν.

Χαῖρε, μόνη Παντάνασσα.

Πᾶσα φύσις ἀγγέλων καί ἀνθρώπων συνάμα ἐξεπλάγη τό μέγα τῆς ἀσυλλήπτου σου σαρκώσεως, Λόγε. Τόν τό εἶναι πᾶσι παρασχόντα ἀϋλον Θεόν, ἐθεώρει προσιτόν ἄνθρωπον, ἡμῖν μέν διατρίβοντα, ἀκούοντα δε ὑπό πάντων·

Ἀλληλούια.

Ῥύονται τῶν κινδύνων καί τῶν νόσων οἱ πάντες καταφεύγοντες πρός σε Θεοτόκε· τῆς Παναχράντου σου εἰκόνοσ ἡ χάρις, ᾧ Παντάνασσα, πλουσίως εφαιπλούται τοῖς πάσχουσι καί ἴασιν παρέχει θαυμάζουσι πιστῶς καί ἐκβοῶσιν.

Χαῖρε, ἱαμάτων ὁ κρατήρ ὁ ἀένναος·
χαῖρε, τῶν θαυμάτων ὁ σταθμός ὁ ἀμέτρητος.
Χαῖρε, ἡ ἀνακουφίζουσα παντός πόνου τήν πληγῆν·
χαῖρε, ὄντως ἡ παρέχουσα τῆς ἐλπίδος τήν πηγῆν.
Χαῖρε, Δέσποινα Παντάνασσα, ἡ κουφίζουσα τούς πόνους·
χαῖρε, ὅτι τούς ζητοῦντας σε οὐκ ἐγκαταλείπεις μόνους.
Χαῖρε, μόνη παραμύθιον τοῖς ἀνθρώπων στεναγμοῖς·
χαῖρε, ὄντως ἐπακούουσα τῶν πονούντων πρός στιγμήν.

Χαῖρε, πρόθεσις καί στήριγμα τῆς καλῆς ἀποταγῆς·
χαῖρε, πρότυπον καί ἔμβλημα τῆς ὀρθῆς ὑποταγῆς.
Χαῖρε, θησαυροφυλάκιον τῶν τοῦ πλάστου δωρεῶν·
χαῖρε, ὄρος τό πανάγιον ἡ κατοίκησις ἡμῶν.

Χαῖρε, μόνη Παντάνασσα.

Σώσαι θέλων ὁ Κτίστης τήν φθαρεῖσαν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν ἐπί σε κατήλθε,
Πανάμωμε, καί ἡγίασε σε καί εθέωσε καί τήν φύσιν πᾶσαν τῶν βροτῶν
ἀνασύρας, τῷ ἀρχαίῳ συγκατέμιξε κάλλει, πείσας πάντας κράζειν·

Ἄλληλούια.

Τεῖχος εἶ τῶν παρθένων, Ἀειπάρθενε κόρη, καί πάντων τῶν ποθούντων
ἀγνεύειν· ὁ γάρ τῶν ὅλων Δεσπότης κατεσκήνωσεν ἐν σοί Ἄχραντε, καί ὡς
Μητέρα αὐτοῦ, πάντας σοι προσφωνεῖν διδάσκει οὕτω·

Χαῖρε, ἡ δόξα τῆς Παρθενίας·
χαῖρε, ἡ βᾶσις τῆς σωτηρίας.
Χαῖρε, γέννημα καί σφράγισμα τῶν πατέρων τῆς εὐχῆς·
χαῖρε, τῆς ἀποκαλύψεως τέλος καί ἀκροστιχίς.
Χαῖρε, μόνη θεῖον αἶνιγμα τοῦ Ὑψίστου τῆς βουλῆς·
χαῖρε, ὄντως θεῖον ἔμβλημα τοῦ Σωτῆρος τῆς στολῆς.
Χαῖρε, κόρη ἀκατάληπτε, καί ἀνέκφραστε πτυχιῇ·
χαῖρε, τῇ ἐπιφανείᾳ σου συμπληροῦται ἡ εὐχῆ.
Χαῖρε, ωσπιλε, ἀμόλυντε οὐρανῶν ἡ πλατυτέρα·
χαῖρε, πάσης κτίσεως ἀσυγκρίτως ὑπερτέρα.
Χαῖρε, ὅτι μόνη χαίρειν σοί ἀρμόζει, Θεοτόκε·
χαῖρε, τοῦ φωτός μητέρα σύ πρός τοῦτο Φωτοτόκε.

Χαῖρε, μόνη Παντάνασσα.

Ὑμνον θέλουσα ἡ κτίσις ἐπαξίως τῷ Σωτῆρι τῶν πάντων προσφέρειν, ὧ
Πανάγαθε Δέσποινα, οὐδέν ἰσχύει ἀντάξιον τῆς παναπείρου σου φιλανθρωπίας,
ὧν ἡμῖν δέδωκας, ἀλλ' οὖν πόθῳ σοι βοῶμεν·

Ἄλληλούια.

Φωτοφόρον νεφέλην τοῖς ἐν σκότει δωρεῖται, Χριστός ὁ σός Υἱός, ὧ Παρθένε·
τό γάρ ἀνέσπερον ἀνέτειλε φῶς καί πρός γινῶσιν δαδουχεῖ ἅπαντας, σε δε τήν

φωτώνυμον Δέσποιναν προτρέπει αναμέλπειν ταύτα·

Χαῖρε, ἥλιον γεννήσασα νοητή ἀνατολῆ·
χαῖρε, τῆς μεταμορφώσεως τοῦ Χριστοῦ θεία στολῆ.
Χαῖρε, φῶς τό ἀϋλον τῶν ἀγίων στολισμός·
χαῖρε, διά σου ἠφάνισται τῶν δαιμόνων σκοτισμός.
Χαῖρε, ὄντως τόν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν·
χαῖρε, ὅτι τόν αείρρητον εκπηγάζεις ποταμόν.
Χαῖρε, θάλασσα ἀκύμαντε ἢ μετάγουσα ἐκ γῆς·
χαῖρε, μόνη θεραπεύουσα τῶν νοσοῦντων τάς πληγάς.
Χαῖρε, τῆς σωτηρίας χορηγοῦσα τόν τύπον·
χαῖρε, πάσης παραβάσεως ἀποπλύνουσα τόν ῥύπον.
Χαῖρε, μόνη θεραπεύουσα τῶν πιστῶν τάς συνειδήσεις·
χαῖρε, πάλιν ευμενίζουσα τοῦ Θεοῦ πάσας τάς κρίσεις.

Χαῖρε, μόνη Παντάνασσα.

Χάριν δοῦναι εὐδοκήσας ἐνοχῆς βαρυτάτης, ὁ πάντων χρεωλυτῆς τῷ κόσμῳ,
ἐπεδήμησε αὐτοπροσώπως πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ Βασιλείας, καί
ῥήξας τό χειρόγραφον, ἀκούει ὑπό πάντων οὕτως·

Ἄλληλούια.

Ψάλλοντες σοι τοὺς ὕμνους, ἀνυμνοῦμεν σε πάντες, ὡς ἔνθεον σκηνήν,
Θεοτόκε· ἐν σοί γάρ οἰκήσας ἀπορρήτως ὁ Λόγος, ὁ συνέχων τά πάντα,
ἠγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοᾶν σοι πάντας·

Χαῖρε, ἄσμα ἀνερμήνευτον τῆς ἀγγέλων ὑμνωδίας·
χαῖρε, πρόφασις καί μέλημα τῆς ἀνθρώπων μελωδίας.
Χαῖρε, τῆς Τριάδος σέμνωμα ἔνθα μόνιμον τό φῶς·
χαῖρε, μόνη ἀειπάρθενος ἔνθα οὐχ ὑπάρχει πῶς!
Χαῖρε, ἄφθαστον ἀξίωμα ὑπεράνω οὐρανῶν·
χαῖρε, τό ὑπό τόν ἥλιον ἀπερίγραπτον καινόν.
Χαῖρε, ἄφραστον μυστήριον καί αἰώνων καί καιρῶν·
χαῖρε, σέμνωμα καί καύχημα παντός κόσμου τῶν χωρῶν.
Χαῖρε, ἄρωμα καί ἔμβλημα ἱερέων εὐλαβῶν·
χαῖρε, στέφανε καί καύχημα φιλοθέων εὐσεβῶν.
Χαῖρε, ἔξοχον ἀρχέτυπον ἀσκητῶν καί μοναχῶν·
χαῖρε, πλήρωμα ἀπάντων τε δεομένων τῶν εὐχῶν.

Χαῖρε, μόνη Παντάνασσα.

Ω Παντάνασσα μήτερ, ἡ τεκοῦσα τῶν πάντων ἀγίων Ἀγιώτατον Λόγον (ἐκ γ'), ἀποδεξαμένη τήν ἡμῶν ὑμνωδίαν, ἀπό πάσης συμφορᾶς ἐξελοῦ ἡμᾶς καί τῆς μελλούσης ῥῆσαι κατακρίσεως τούς συμβῶντας·

Ἄλληλούια.